

[Arbejds- og Socialministeren.]

ten af Formuen, dels af det omhandlede Formuetillæg, saa bestaar den Indtægt, der opnaas ved at anvende en Formue af en given Størrelse til Køb af Livrente, dels af Renten af Formuen, dels af det Kapitalforbrug, der derudover finder Sted.

Den principielle Forskel mellem Fradragsreglernes Behandling af Formueindtægterne paa den ene Side og Livrente- og Pensionsindtægter paa den anden Side kan præciseres ved at sige, at Formueindtægten er en Nettoindtægt, der ved Indkomstberegningen forhøjes med det i Folkeforsikringsloven omhandlede Formuetillæg, medens Livrenten eller Pensionsindtægten, som er en Bruttoindtægt, reduceres med 200 Kr. Det afgørende bliver herefter, i hvilket af Tilfældene Nettoindtægten af Formuen, det vil sige Kapitalrenten, stilles bedst.

De af Aldersrenteudvalget foretagne Undersøgelser viser, at der i saa Henseende for samtlige Persongrupper, saa snart man er ude over det fradragsfrie Beløb for Formueindtægter, opnaas større Fordel, det vil sige højere Aldersrente, ved Køb af Livrente end ved at beholde Formuen. Forskellen er stadig stigende med Formuens Størrelse og udgør i Nærheden af Tolvteldsgrænsen, altsaa lige før man kommer op paa en Indtægt, der er saa stor, at Renten falder bort, 400—500 Kr. Saafremt en enlig mandlig Rentenyder i Hovedstaden ved 60 Aars Alderen raader over en Kapital paa f. Eks. 15 000 Kr., kan han, saafremt han for dette Beløb køber en Livrente, der løber fra det 60de Aar, dels opnaa en Aldersrente paa 831 Kr., dels en aarlig Livrente paa 1 335 Kr., saaledes at hans samlede Aarsindtægt bliver 2 166 Kr.

Vil han i Stedet herfor nøjes med Renterne af sin Formue, udgør disse kun 525 Kr. eller 810 Kr. mindre, end hvis han anvender Formuen til Køb af en Livrente. Hertil kommer, at der, naar han beholder Formuen, ved Fradragens Beregning paa Grund af Formuetillægget opereres med en Indtægt paa 1 455 Kr., saaledes at Aldersrenten kun bliver 513 Kr. eller ca. 40 pCt. mindre end ved Køb af Livrente og hans samlede aarlige Indtægt derfor kun 1 038 Kr., altsaa mindre end det halve af hans Indtægt, naar han forbruger sin Formue.

Det er klart, at Folk, der ønsker at bevare deres Formue, f. Eks. til deres Arvinger, maa undvære den Merindtægt, som Livrentenyderen opnaar ved at spise sin Formue op, og som i det nævnte Eksempel vil udgøre 810 Kr., men denne Forskel bør

ikke medføre en mindre Aldersrente. Som Reglerne er i Dag, maa Formueejeren imidlertid, som anført i det nævnte Eksempel, finde sig i, at hans Aldersrente kommer til at ligge 318 Kr. lavere end, saafremt han havde omsat sin Kapital til en Livrente.

Den af Udvalget foran omtalte Regel, hvorefter Formueindtægt ingen Sinde bør komme til Fradrag i Renten med mere end 100 pCt., maa føre til, at heller ikke den beregnede Indtægt hidrørende fra Livrente eller Pension overstiger den i Livrenten eller Pensionen indeholdte Kapitalrente — der ogsaa her kan sættes til $3\frac{1}{2}$ pCt. — forhøjet med $\frac{2}{3}$. Kun saafremt denne Betingelse er opfyldt, vil den ønskede Sidestilling mellem Formueindtægt og Indtægt af Livrente eller Pension ved Beregning af Aldersrenten være etableret.

Kapitalforbruget — der udgør den ene Bestanddel af Livrenten — vil efter de almindeligt benyttede Principper for Beregning af Livrente for alle Aldersrentenydere udgøre et større Beløb end $\frac{2}{3}$ af den Kapitalrente, der udgør den anden Bestanddel af Livrenten. Vil man derfor opnaa, at Livrente- og Pensionsindtægter sidestilles med Formueindtægt ved Beregning af Aldersrenten, maa der følgelig altid ved Indkomstberegningen foretages en Reduktion af Livrentebeløbene. Ved Pension eller Livrente, der løber fra det 60de Aar, vil den fornødne Nedsættelse udgøre ca. 35 pCt. for Mænd og ca. 25 pCt. for Kvinder af Livrentens eller Pensions samlede Størrelse. Hvis man reducerer Livrente eller Pension med denne Procent, faar man den Indtægt, der bør ligge til Grund ved Aldersrentens Beregning. Den Rentenyder, der ved det 60de Aar staa med en given Kapital, vil herefter faa samme Aldersrente, hvad enten han lader den henstaa urørt eller omsætter den i en Livrente, idet den eneste Merindtægt, han i sidstnævnte Tilfælde opnaar, bestaar i Formueforbruget.

Praktiske Hensyn nødvendiggør dog flere Modifikationer i den her opstillede Ordning. For det første vil det være besværligt at operere med forskellig Reduktionsprocent for Mænd og Kvinder, og det er derfor foreslaaet, at Nedsættelsen finder Sted med en fælles Procent paa $33\frac{1}{3}$. For det andet har man ment at burde tage særligt Hensyn til de smaa Livrentenydere, hvorfor man har bevaret Bestemmelsen om, at Fradraget ikke kan blive mindre end et vist fast Beløb. Da det nuværende Fradrag paa 200 Kr. har været uforandret siden 1933, har man foreslaaet, at Beløbet forhøjes til 420 Kr., ligesom man ogsaa stiller